

MARIA CRISTINA ALVAREZ DEGREGORI

72 anys

Esposa, mare de dos fills, àvia de 4 nétes.

Metgessa i antropòloga

Veïna de Rubí des de 1997

Originària d'Argentina y ciutadana de

Catalunya per elecció des de 1996

Doble nacionalitat argentina/espanyola des de 1979

Breu ressenya personal

Vaig néixer a l'Argentina, en una ciutat amb olor de mar i de peix, platges extenses, temporals i ventades gelades del sud, hiverns durs i estius turístics. A l'Argentina vaig créixer, estudiar, i exercir els meus primers anys professionals. Allà van néixer els meus fills. Quan tenia 30 anys, amb els nens encara molt petits, vaig tenir l'oportunitat de millorar la meva formació professional a l'Hospital de la Vall d'Hebron, de Barcelona, i vam decidir d'emprendre una aventura familiar que es perfilava per poc temps.

Tot i amb això, en arribar aquí en vaixell, el 24 de març de 1976, per la ràdio anunciaven que a l'Argentina s'havia produït el cop d'estat militar amb el que es va iniciar el període més negre de la història del meu país, i en aquell mateix moment vaig saber que aquell viatge, planejat només per a un any, ja no tindria retorn.

Els primers temps, fins a l'obtenció de la doble nacionalitat, van ser d'una gran precarietat laboral, econòmica i legal. Penso que cada experiència migratòria és única perquè depèn de múltiples factors, però sempre, per les raons que sigui, tant en les millors com en les pitjors situacions, hi ha una elecció. Jo vaig elegir Barcelona primer i Catalunya després. Catalunya va venir de la mà de cada 11 de setembre, del 9 de novembre, del 20 S., i de l'1.O. Va venir amb llaços grocs, amb braços entrelaçats, i amb una ciutadania dempeus, dignament dempeus. Va venir conjuntament amb el sentiment de pertinença.

Per solidaritat, per dignitat, per justícia i per llibertat, que han estat principis que han regit la meva vida, vull contribuir al projecte de la República Catalana, per al futur que em queda i, sobretot, per al futur de les generacions més joves.

Em presento com a candidata a Primàries Rubí perquè crec en les capacitats de la ciutadania per reactivar l'esperit de l'1.O. per construir la República Catalana des de la base, tot participant de l'espai polític municipal amb aquella UNITAT sense fissures que el poble sap fer tan bé, colze amb colze, tot ajuntant els coneixements, capacitats i voluntats individuals i col·lectives. També perquè crec que es tracta d'una gran oportunitat per renovar el format polític tradicional, tot obrint a la ciutadania l'oportunitat d'escollir del primer al darrer dels seus representants i per l'ordre de les seves preferències, de participar directament en la construcció del programa electoral, i d'aportar els seus coneixements al programa i a l'agenda municipal.

Formació reglada

Institució	Diplomas:
1997-2001 - Departament d'antropologia Social i Cultural. Universitat Autònoma de Barcelona.	Master en Investigación Básica y Aplicada en Antropología -
1990-1991 Universidad de Valencia.	Master en Medicina y Cirugía Tropical.
1972-1975 Colegio de Médicos de Buenos Aires (Rca. Argentina) 1976/1979 Ministerio de Universidades e Investigación y Universidad Autónoma de Barcelona (España)	Especialista en Anatomía Patológica
1966-1972 Universidad Nacional de La Plata (Rca Argentina)	Licenciada en Medicina y Cirugía.

Experiència Laboral

Durant 12 anys he exercit, tant a l'Argentina com a Espanya, la meua primera especialitat mèdica, l'anatomia patològica amb orientació pediàtrica. En aquesta època vaig tenir experiència en hospitals d'alta complexitat (Hospital de Niños Ricardo Gutiérrez/Bs As, i Hospital de Vall d'Hebron/Barcelona). Vaig muntar una secció de Patologia Pediàtrica al Hospital Materno Infantil de Mar del Plata/Argentina i un laboratori privat a Dènia/Alacant.

Per un període de 5 anys, a la dècada dels 80, vaig ser directora mèdica a Espanya de dos laboratoris farmacèutics especialitzats en teràpia hormonal i anticoncepció. Temps que van coincidir amb la posada en marxa dels Centres de Planificació Familiar, la creació de la Societat Catalana de Planificació Familiar i un intens activisme social, impulsat pel moviment feminista, per la defensa dels drets sexuals i reproductius, la despenalització de l'avortament i l'anticoncepció. Tot això em va permetre de participar de primera mà en un dels processos de

canvi més importants que van articular els moviments socials amb les polítiques públiques de salut a Espanya.

A finals dels 80 vaig optar per un canvi de rumb professional i personal que vaig iniciar amb un post-grau en Medicina Tropical i una mestria en Medicina Tropical i Salut Internacional. Des de llavors vaig començar una experiència de treball per a la salut i el desenvolupament comunitari que va durar 12 anys, tot convivint amb pobles indígenes a l'Amazònia brasilera. Amb la finalitat de donar recolzament teòric a aquesta experiència vaig fer una mestria en Antropologia Cultural, que en la pràctica vaig orientar cap a l'Antropologia de la Salut. Des de llavors i durant els darrers 18 anys he dedicat part del meu treball professional a promoure la contribució l'Antropologia en la planificació, anàlisi, implementació i avaluació de projectes o polítiques de salut, des d'una perspectiva holística, interdisciplinària i multisectorial.

Actualment tinc més de 30 anys d'experiència en el camp de la salut des del nivell comunitari fins al diàleg de polítiques a nivell local, nacional, regional, i global "en" i "per a" contextos multiculturals. Compto amb una àmplia experiència en el disseny, elaboració de propostes de projectes de salut i desenvolupament comunitari, en la implementació i coordinació de programes de salut i en el disseny i realització d'estudis d'investigació i avaluació en contextos interculturals per a diverses organitzacions locals de base, ONGs, Agències Internacionals i diferents institucions governamentals. He treballat a Moçambic, Brasil, Perú, Colòmbia, Mèxic, Nicaragua, Guatemala, El Salvador, Costa Rica, Honduras, amb la Agencia Española de Cooperación, Médicos sin Fronteras, Medicus Mundi, Juan Ciudad, amb el Ministeri de Salut de Moçambic, Ministeri de Salut de Brasil, la Fundação Nacional do Índio, la Secretaria de Salut de San Luís Potosí, de Mèxic, entre d'altres.

Tinc especial vocació per la confluència entre el rigor científic i la responsabilitat social.

Fa 20 anys que col·laboro com a professora invitada en diversos cursos i masters relacionats especialment amb la cooperació internacional (Universidad Autónoma de Madrid, Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, Universidad Complutense de Madrid, Universitat Autònoma de Barcelona, Escuela de Enfermería de Donosti, Universitat Pompeu Fabra, i Universitat de Lleida).

Actualment estic jubilada, però continuo col·laborant com voluntària en diverses assessories tècniques i classes universitàries.

Que vull per al meu municipi

Sobre tot treballaré per consolidar un ajuntament obert al control social sectorial, actiu, dinàmic, crític i periòdic.

Vull una ciutat amable amb els ciutadans nouvinguts que la habiten, sigui qual sigui la seva situació, per aconseguir una convivència acollidora, integradora y de participació en la riquesa de la diversitat. Vull trencar amb el perfil de ciutat dormitori.

Vull una ciutat on se treballi amb la ciutadania sobre els valors de la diversitat, la tolerància.

Vull una ciutat encaminada a un futur ecològic i sostenible, on es promogui i faciliti el autoconsum energètic, les energies renovables, els espais verds, la cura exquisida de la vegetació, dels arbres, i dels corredors ecològics, la seva fauna i flora com riquesa i patrimoni. Una ciutat que fomenta la educació i participació ciutadana en la cura del medi ambient i els costums ecològicament sostenibles. Una ciutat sense abocadors i amb una gestió ecològica dels residus. Vull una ciutat amb una oferta de espais de lliure i activitats gratuïts i acollidors per als joves.

Vull una ciutat on es recuperin cinemes per anar “a peu”.

Vull una ciutat en que se humanitzin les zones industrials.

Vull una ciutat que connecti totes les seves urbanitzacions amb una xarxa de transports públics que faciliti estalviar el us de vehicle privat i les dificultats de aparcament urbà.

Vull una ciutat amb serveis de correus garantits per a tots els seus ciutadans, incloses les urbanitzacions.